

Sygn. akt II CSK 166/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa A. - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
przeciwko R. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej i zasądza od strony
powodowej na rzecz pozwanego kwotę 1800 (jeden tysiąc
osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik powódki „A.” Sp. z o.o. w P. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 grudnia 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołane przesłanki zostały wykazane.

Występowanie w sprawie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. pełnomocnik skarżącej uzasadnił wątpliwościami w zakresie rozumienia i stosowania art. 322 k.p.c. W tym względzie zauważyć należy, że art. 322 k.p.c. może być wykorzystany jedynie do ustalenia wysokości szkody. Zastosowanie tego przepisu wchodzi w grę, gdy wystąpienie szkody zostanie ustalone na zasadach ogólnych (por. wyrok SN z dnia 12 października 2007 r., V CSK 261/07, nie publ.). Wobec tego, że z ustaleń Sądu Apelacyjnego wynika, że powódka nie doznała szkody, to przywołane w skardze kasacyjnej wątpliwości dotyczące znaczenia i stosowania art. 322 k.p.c. nie mogą uzasadniać przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie miałyby one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Nie została również wykazana przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, jako przesłankę

wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego wyroku uchybienia w zakresie stosowania prawa miały kwalifikowany charakter i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie SN z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Spełnienie wspomnianego obowiązku nie może polegać tylko na odwołaniu się do powołanych podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia. Byłoby to bowiem zbędnym powielaniem argumentów wskazanych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, służących wykazaniu ich zasadności. Sam zarzut oczywistego naruszenia określonych przepisów prawa nie jest wystarczający, gdyż nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Mimo bowiem oczywistego nawet naruszenia prawa, wyrok może być prawidłowy (postanowienie SN z dnia 7 grudnia 2011 r., V CSK 113/11, nie publ.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw